RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 69.606 van 17 november 1997
in de zaak A. 56.093/IX-563.

In zake : Rudi BAEYENS,
wonende te NINOVE,
Okegembaan 248

tegen :

de Vlaamse Gemeenschap, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering.

D E R A A D V A N S T A T E, IXe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Rudi BAEYENS op 2 februari 1994 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de ministeriële besluiten van 9 november 1993 waarbij Bart VERSTRAETE en Kathleen IMPE, met ingang van 1 november 1993, bevorderd worden door verhoging in graad tot eerstaanwezend informaticus bij het departement Coördinatie - administratie Informatica - bestuur Technisch Centrum;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur W. VAN NOTEN;

Gelet op de beschikking van 4 maart 1996 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memorie van verzoeker;

Gelet op de beschikking van 21 oktober 1997 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 3 november 1997;

Gehoord het verslag van Staatsraad A. BEIRLAEN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat L. de BRUYN, die verschijnt voor verzoeker, en van Advocaat M. DE CLERCK die, loco Advocaat P. DEVERS verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd W. VAN NOTEN;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Op 10 mei 1993 wordt in het departement Coördinatie van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap een oproep gedaan tot de kandidaten voor twee betrekkingen van eerstaanwezend ingenieur of eerstaanwezend informaticus.

1.2. Er zijn negen kandidaten, onder wie Rudi BAEYENS, Bart VERSTRAETE en Kathleen IMPE.

1.3. Op 17 juni 1993 onderzoekt de directieraad van het departement Coördinatie de kandidaturen.

Hij beslist Bart VERSTRAETE als eerste, Kathleen IMPE als derde, en Rudi BAEYENS als vijfde kandidaat aan de benoemende overheid voor te dragen.

1.4. Op 28 juni 1993 wordt de voordracht van de directieraad aan de kandidaten ter kennis gebracht.

1.5. Op 5 juli 1993 dient Rudi BAEYENS tegen de voorgestelde rangschikking bezwaar in.

Dit bezwaar wordt op 16 juli 1993 door de directieraad verworpen.

1.6. Bij ministeriële besluiten van 9 november 1993 worden Bart VERSTRAETE en Kathleen IMPE bevorderd tot eerstaanwezend informaticus bij het departement Coördinatie - administratie Informatica - bestuur Technisch Centrum;

2. Over de gegrondheid van het beroep.

2.1.1. Overwegende dat verzoeker als eerste middel aanvoert dat de directieraad geen behoorlijk gemotiveerd advies heeft uitgebracht; dat hij stelt dat de benoemende overheid zonder een voldoende omschrijving van de titels, verdiensten en hoedanigheden van de gegadigden niet kan kiezen, dat minstens aan elke kandidaat een concrete bespreking moet worden gewijd en dat de benoemende overheid dient te weten waarom de ene kandidaat boven de andere werd verkozen;

2.1.2. Overwegende dat de verwerende partij hierop antwoordt dat uit de notulen van de directieraad van 17 juni 1993 en 16 juli 1993 blijkt dat de vergelijking, met een nauwgezette bespreking van iedere kandidatuur, heeft plaatsgehad, ook wat de kandidatuur en het bezwaarschrift van verzoeker betreft;

2.1.3. Overwegende dat verzoeker repliceert dat de directieraad in verband met zijn kandidatuur ten onrechte verwijst naar de notulen van de directieraad van 21 september 1992; dat hij meer bepaald betoogt :

"Deze verwijzing impliceert dat hij toentertijd niet geschikt werd bevonden en dat hij nu, weliswaar verbeterd is, maar toch nog niet volledig voldoet.

Dit terwijl in de vorige bevorderingsronde duidelijk de voorkeur werd gegeven aan de kandidaten met de grootste dienstanciënniteit.

Tegen deze bevorderingsprocedure werd geen enkel bezwaarschrift ingediend of nadien enige procedure ingeleid.

Ook verzoeker erkende het criterium van de meest nuttige ervaring als doorslaggevend. Het is niet ernstig dat bij de bespreking van de kandidatuurstelling van verzoeker enkel daarnaar verwezen wordt";

dat hij stelt dat waar de andere kandidaten om hun technische bekwaamheid worden geprezen, de directieraad geen oog heeft gehad voor zijn bekwaamheid en technische kennis, en eveneens nagelaten heeft de door de kandidaten gerealiseerde projecten te vergelijken, dat hij om die reden een bezwaarschrift indiende, dat echter zonder nadere bespreking door de directieraad werd verworpen; dat hij met verwijzing naar het arrest Ringoot, nr. 43.578, van 30 juni 1993 besluit dat het advies van de directieraad als volkomen ontoereikend moet worden beschouwd;

2.1.4.1. Overwegende dat luidens de artikelen 23, eerste lid, en 26, § 1, van het koninklijk besluit van 7 augustus 1939 betreffende de beoordeling en de loopbaan van het Rijkspersoneel, de bevorderingen door verhoging in graad tot de graden van de rangen 11 tot 16 verleend worden "na met redenen omkleed advies van de directieraad" en voor ieder van die bevorderingen door de directieraad een voorstel wordt gedaan;

2.1.4.2. Overwegende dat de kandidaturen door de directieraad een eerste maal onderzocht werden op 17 juni 1993; dat, bij de bespreking van de kandidatuur van verzoeker hierbij vooreerst verwezen werd naar de bespreking bij de vorige bevorderingsronde toen verzoeker ook kandidaat was, maar niet werd voorgedragen; dat de notulen van de directieraad vervolgens vermelden :

"Over de heer Rudi BAEYENS werd in de notulen van 21 september 1992 gezegd dat hij in mindere mate voldeed aan het gewenste profiel : hij had destijds minder nuttige ervaring dan de overige kandidaten en minder zin voor persoonlijk initiatief. De heer A. BAESKENS getuigt dat de heer Rudi BAEYENS in gunstige zin geëvolueerd is. Inzake technische kennis is hij gevoelig gegroeid. Hij heeft verder diverse initiatieven genomen om de efficiëntie en effectiviteit van de helpdesk te verhogen.

De heer Rudi BAEYENS heeft zin voor organisatie en hij beschikt over goede sociale capaciteiten en vaardigheden, niet alleen t.a.v. de medewerkers binnen de helpdesk maar ook t.a.v. de klachten in de andere departementen. De heer P. DE NEVE sluit zich aan bij deze analyse";

dat over de benoemde kandidaten in de notulen wordt gezegd :

"De heer P. DE NEVE beschrijft vervolgens de heer Bart VERSTRAETE als een uitstekend kandidaat, die in zeer grote mate voldoet aan de functiebeschrijving en de functievereisten. De heer Bart VERSTRAETE heeft een grote technische bekwaamheid op het vlak van projectontwikkeling, ook in eigen beheer.

Hij heeft grote kennis en ervaring met methodologieën. Hij beschikt over zeer grote communicatieve capaciteiten. Hij heeft een zeer grote luisterbereidheid t.o.v. medewerkers en eindgebruikers en hij bezit een groot vermogen tot teamwork, ook op interdepartementaal vlak.

De heer A. BAESKENS sluit zich aan en stelt dat de heer Bart VERSTRAETE blijk geeft van een zeer grote inzet en dat hij hoog scoort op technisch vlak als op het vlak van zijn sociale en managementscreatieve vaardigheden";

en verder :

"Ook mevrouw Kathleen IMPE dient volgens de heer A. BAESKENS aanzien te worden als een uitstekend kandidaat, met zeer grote technische capaciteiten en vaardigheden. Zij scoort tevens hoog op het vlak van de managementscreatieve capaciteiten en vaardigheden. Inzake sociale capaciteiten zit ze iets lager. Zij is bijwijlen vrij stug en moeilijk in de omgang, maar daarin is beterschap merkbaar. Daartegenover staat een groot vermogen tot het dragen van verantwoordelijkheid : men kan erop rekenen dat mevrouw Kathleen IMPE de haar toegewezen opdrachten volledig afwerkt, en dat zij haar projecten tot een goed einde brengt. De heer P. DE NEVE sluit zich aan bij de analyse van de heer A. BAESKENS";

dat uit de toelichting die aldus door directeur-generaal P. DE NEVE en bestuursdirecteur A. BAESKENS wordt gegeven, de voorzitter van de directieraad vervolgens besluit dat vier kandidaten -onder wie Bart VERSTRAETE en Kathleen IMPE- "duidelijk zwaarder doorwegen dan de andere vijf" -onder wie verzoeker; dat de directieraad vervolgens overgaat tot de vergelijking van de kandidaten; dat met betrekking tot de tweede groep van vijf kandidaten de directieraad oordeelt dat verzoeker als de betere moet worden beschouwd; dat de notulen van de directieraad desbetreffend vermelden :

> "Diverse leden wijzen erop dat de heer Rudi BAEYENS in het afgelopen jaar duidelijk vooruitgang geboekt heeft : hij heeft zijn technische bagage gevoelig vergroot en hij ontwikkelt zijn zin voor initiatief.
> Bovendien merkt een lid op dat de heer Rudi BAEYENS een grotere graadanciënniteit heeft";

dat de directieraad eenparig beslist Bart VERSTRAETE als eerste, Kathleen IMPE als derde en verzoeker als vijfde kandidaat voor te dragen;

2.1.4.3. Overwegende dat verzoeker op 5 juli 1993 tegen deze rangschikking bezwaar indient, waarbij hij in hoofdzaak laat gelden dat hij van alle kandidaten de grootste graadanciënniteit en de meeste ervaring heeft, dat hij specifiek opgeleid is in de informatica en het meest na- en bijscholing gevolgd heeft; dat dit bezwaarschrift op 16 juli 1993 door de directieraad wordt verworpen; dat de notulen van de directieraad ter zake vermelden :

> "De heer P. DE NEVE wijst vervolgens op het bezwaarschrift dd. 05/07/1993 van de heer Rudi BAEYENS, die wijst op zijn graadanciënniteit, ervaring, vorming en navorming. Betrokkene gaat in zijn bezwaarschrift nader in op de beschrijving van zijn realisaties binnen de voormalige C.I.C.
> Zowel de heer P. DE NEVE als de heer A. BAESKENS stellen vast dat de heer Rudi BAEYENS geen elementen aanbrengt die niet bekend waren bij de eerste bespreking van zijn kandidaatuur";

2.1.4.4. Overwegende dat dient vastgesteld dat de directieraad een gemotiveerd advies heeft uitgebracht waarbij door een onderlinge vergelijking van de kandidaten duidelijk wordt gemaakt waarom de ene kandidaat boven de andere werd verkozen; dat, aangezien de feitelijke gegevens die in het bezwaarschrift van verzoeker vermeld worden de directieraad normaal gezien niet onbekend konden zijn, de directieraad bovendien rechtmatig kon oordelen dat in het bezwaarschrift van verzoeker geen nieuwe elementen werden aangevoerd; dat de vergelijking met het arrest Ringoot, nr. 43.578, van 30 juni 1993 niet opgaat aangezien het onderzoek van de kandidatuur van de verzoeker in die zaak beperkt was gebleven tot de loutere vaststelling dat hij behoorde tot de kandidaten die onvoldoende aanspraken voor de vacante betrekking konden laten gelden; dat in de voorliggende zaak daarentegen blijkt dat de kandidatuur van verzoeker onderzocht werd; dat de directieraad evenwel niet verplicht was op de door verzoeker in het bezwaarschrift aangevoerde argumenten te antwoorden; dat het eerste middel niet gegrond is;

2.2.1. Overwegende dat verzoeker als tweede middel de schending aanvoert van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, doordat de rangschikking van de kandidaten geen motivering bevat;

2.2.2. Overwegende dat de verwerende partij hierop antwoordt dat volgens artikel 26, § 2, van het koninklijk besluit van 7 augustus 1939 betreffende de beoordeling en de loopbaan van het Rijkspersoneel, alleen de voordracht van de kandidaten maar niet het gemotiveerd advies van de directieraad aan de kandidaten moet worden ter kennis gebracht, dat noch het advies, noch de voordracht overigens onder het toepassingsgebied van de wet van 29 juli 1991 vallen;

2.2.3. Overwegende dat artikel 1 van de wet van 29 juli 1991 het begrip "bestuurshandeling" waarvoor de uitdrukkelijke motiveringsplicht geldt omschrijft als "de eenzijdige rechtshandeling met individuele strekking die uitgaat van een bestuur en die beoogt rechtsgevolgen te hebben voor één of meer bestuurden of voor een ander bestuur"; dat de niet-bindende voordracht van kandidaten door de directieraad niet aan die omschrijving beantwoordt; dat de wet van 29 juli 1991 derhalve ter zake niet van toepassing is; dat de verwerende partij terecht opmerkt dat overeenkomstig artikel 26, § 2, van het voormelde koninklijk besluit van 7 augustus 1939 enkel de rangschikking van de voorgestelde kandidaten, maar niet het gemotiveerd advies van de directieraad aan de kandidaten moet worden ter kennis gebracht; dat het tweede middel niet gegrond is;

2.3.1. Overwegende dat verzoeker als derde middel de schending aanvoert van het redelijkheidsbeginsel, doordat het dossier geen enkel element bevat dat de voorkeur van de verwerende partij voor de bevorderde kandidaten rechtvaardigt; dat hij meer bepaald laat gelden dat hij in tegenstelling tot één van de bevorderde kandidaten over een universitair diploma informatica beschikt, dat hij een grotere dienstanciënniteit heeft en zelfs geholpen heeft met de bevorderden wegwijs te maken in administratieve procedures en werkwijzen, dat hij bovendien een aantal realisaties in het kader van de voormalige Centrale Informatie Cel op zijn naam heeft, waarvan de bevorderde kandidaten geen notie hebben; dat hij besluit "dat van alle kandidaten hij het beste aan de gestelde vereisten voldeed";

2.3.2. Overwegende dat de verwerende partij hierop antwoordt dat, zoals uit de besprekingen in de directieraad blijkt, de duidelijk grotere aanspraken van de benoemde kandidaten evident zijn, dat wat verzoekers universitair diploma betreft, de drie betrokken kandi-

daten voor het wervingsexamen voor informaticus slaagden; dat de directieraad de grotere graad- en dienstanciënniteit van verzoeker, waaraan bij de rangschikking van verzoeker overigens aandacht werd besteed, niet moest laten prevaleren; dat, wat de realisaties van verzoeker binnen het voormalige C.I.C. betreft, dit argument wegens zijn vaagheid niet kan worden weerhouden;

2.3.3. Overwegende dat verzoeker repliceert dat het onredelijk is dat hij niet tot de meest onderlegde kandidaten werd gerekend, dat de bevorderde kandidaten in hun kandidaatstelling geen correcte informatie gaven, dat er geen grondige afweging van titels en verdiensten, met een degelijke vergelijking heeft plaatsgevonden;

2.3.4.1. Overwegende dat het de Raad van State niet toekomt om in de plaats van de directieraad over de geschiktheid van de kandidaten te oordelen; dat de beoordeling die door de directieraad is uitgebracht slechts dan als onrechtmatig kan worden aangemerkt, indien de concrete gegevens van de zaak doen blijken dat die beoordeling kennelijk onredelijk is; dat dit het geval zou zijn wanneer de directieraad, zonder enige aan het belang van de dienst ontleende reden, aan de direct zichtbaar grotere aanspraken van een van de kandidaten zou voorbijgaan;

2.3.4.2. Overwegende dat in casu niet kan worden vastgesteld dat verzoeker direct zichtbaar grotere aanspraken op bevordering kan doen gelden; dat tegenover het feit dat verzoeker het diploma van licentiaat in de informatica heeft, immers het gegeven staat dat ook Kathleen IMPE dit diploma heeft en dat het diploma van handelsingenieur dat Bart VERSTRAETE heeft behaald op gelijke wijze tot de loopbaan van informaticus toegang geeft; dat trouwens de kandidaten door de directieraad niet enkel op hun informatica-kennis beoordeeld werden

en dat de notulen wat Bart VERSTRAETE betreft nog vermelden :

> "Verder stelt de heer E. STROOBANTS dat de kandidatuur van de heer Bart VERSTRAETE hem opvalt door het evenwicht tussen de technische, relationele en managementscreatieve componenten. Zijn vroegere administratieve ervaring als bestuurssecretaris-economist en zijn kennis en ervaring met de wetgeving, reglementering en procedures inzake overheidsopdrachten, in het bijzonder inzake bureautica en informatica zijn een pluspunt, in combinatie met een brede ervaring in de ontwikkeling en exploitatie van uiteenlopende projecten en een actief engagement in het gemengd projectteam voor het informatiestuurgroep voor het departement W.V.C.";

dat in zover verzoeker zich beroept op zijn grotere anciënniteit, opgemerkt moet worden dat de directieraad bij bevorderingen in niveau 1 niet gebonden is door de rangschikking naar anciënniteit; dat de directieraad dan ook rechtmatig heeft kunnen oordelen dat hij zich bij de rangschikking van de kandidaten niet uitsluitend door een overigens veeleer gering verschil in anciënniteit moest laten leiden; dat niet valt in te zien hoe verzoeker aan zijn realisaties bij de voormalige Centrale Informatie Cel direct zichtbaar grotere aanspraken zou kunnen ontlenen; dat verzoeker immers, zoals de andere kandidaten sedert 1991 werkzaam is bij het departement Coördinatie, administratie Informatica, bestuur Technisch Centrum; dat het dan ook niet kennelijk onredelijk is dat de directieraad in de eerste plaats rekening houdt met de werkzaamheden die de kandidaten bij dit bestuur hebben uitgeoefend; dat het derde middel niet gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van verzoeker.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zeventien november 1900 zevenennegentig, door de IXe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	G. BAETEMAN,	eerste voorzitter van de Raad van State,
	A. BEIRLAEN,	staatsraad,
	J. SMETS,	staatsraad,
Mevr.	S. DOMS,	griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

S. DOMS. **G. BAETEMAN.**